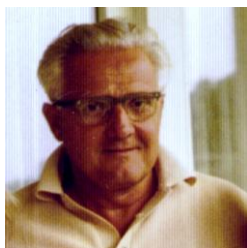

Száz éve született dr. Schmalz József

Schmalz József 1919. január 3-án született Budapesten. A József Nádor Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetemen 1943-ban szerzett gépészmérnöki oklevelet. Először a műegyetemi Mechanikai-Technológia Intézetében dolgozott demonstrátorként, majd tanársegédként. 1946-tól az iparban tevékenykedett, többek kö-

zött a Gyapjúipari Igazgatóság műszaki vezetője volt. A BME-n alakult Textiltechnológiai Tanszék meghívott előadójaként oktatott 1949-től, majd 1953-ban docenssé nevezték ki. Tudományos tevékenysége során mindig az ipari problémák ésszerű gyakorlati megoldására koncentrált. 1961-ben egyetemi doktori címet és a műszaki tudományok kandidátusa tudományos fokozatot ért el.

1970-től a Könnyűipari Felsőfokú Technikumon oktatott, majd ennek jogutódja, a Könnyűipari Műszaki Főiskola Textiltechnológiai Tanszékének tanszékvezető tanára volt 1984. évi nyugdíjba vonulásáig. A tanszékét ő alapította 1970-ben, három munkatárssal indultak (*Kisteleki Mihályné, Varga István és Húsvét Márton*), egy év múlva *Ivitz Rudolf* csatlakozott, 1972-ben még öt kollégával bővült a munkatársak köre (*Perjes Pálné, Gyovai Ágnes, Medveczkyné Péter Borbála, Dettai Eleonóra és Sárainé Széles Ildikó*). Schmalz tanár úr az ezt követő évek alatt a szakmában jelentős oktató és kutató bázisát fejlesztette a tanszéknek. Megszervezte a tanszék oktató műhelyét és anyagvizsgáló laboratóriumát. Rendkívül jó kapcsolatokat ápolt az iparvállalatokkal, amelyek anyagi és szakmai támogatást is nyújtottak. A tanszéken bevezette a demonstrátori rendszert, egy-egy saját hallgatót egy évig a tanszéken tartva. Vezető ipari szakembereket alkalmazott külső előadóként. A hallgatók tudását szakmai kirándulások szervezésével bővítette. Ő a fonás- és kikészítéstechnológiát, az anyagismeretet és az irányítástechnikát oktatta magas színvonalon. Oktatói tevékenysége eredményeként jól képzett mérnökök és üzemmérnökök százai kerültek a textiliparba. Felvette a kapcsolatot a hazai és európai nagy műszaki egyetemekkel, kutató központtal. Lehetőséget adott munkatársainak hazai és nemzetközi szakmai konferenciákon való részvételre, ill. előadóként való szereplésre. Ő maga is számos előadást tartott nemzetközi fórumokon. Munkatársainak kutatási területeket jelölt ki, az ott elért eredményeket állandóan kontrollálta.

Aktívan közreműködött az első magyar mesterségesszál-fonoda tervezésében. A kártolt fonalak sodrat- és fonalegyenletesség közötti kapcsolatát vizsgálta. Kidolgozta a gyapjúipari szabályozós nyújtók irányítástechnikai vizsgálati módszerét. *Ivitz Rudolf*val behatóan foglalkoztak a fonalak elektronikus osztályozásával és értékelésével, számos kutatási zárójelentést, cikket írtak. Részt vett az újrendszerű textilszáritók áramlástanai termodinamikai optimalizálásában. A szö-

vógépek dinamikai vizsgálata, a nagyteljesítményű textilgépek diagnosztikai elemzés alapjainak megteremtése is aktív munkásságának része. Részt vett a tűzött nemzések hazai gyártásának bevezetésében és a technológia kidolgozásában. Foglalkozott a terjedelmesített fonalak használati paramétereinek egzakt meghatározásával, majd ezeket a területeket egy-egy munkatársának adta ki, akik ezek szakértőivé váltak.

A magyar oktatási és kutatási intézményekkel, textilipari vezetőkkal, a külföldi egyetemi és kutatóhelyekkel tartott kiváló kapcsolatai nagyban hozzájárultak a vállalatok és a tanszék dolgozói közötti kiváló szakmai együttműködéshez. Nagy figyelmet fordított a tanszék dolgozóinak szakmai irányítására, a tanszék fejlesztésére, kiállt beosztottjaiért, támogatta szakmai előmenetelüket. A tanszéken biztosította a kiváló emberi kapcsolatokat. A hallgatók számára lehetővé tette, hogy mind a keleti, mind a nyugati külföldi egyetemek, főiskolák növendékeivel kapcsolatot létesítsenek.

Hobbija a vitorlázás volt, 1957-ben a balatoni Kék-szalag versenyt az ő vezetésével nyerte meg a Nemere II. hajó legénysége. Elnöke volt a Magyar Vitorlás Szövetségnek. Ezzel kapcsolatos egyik szakmai tevékenysége is, megszervezte a hazai poliészter-vitorlaanyag és -cérna gyártását (amikor a pamutvitorlák után kezdett elterjedni a szintetikus alapú vitorlák használata). További szakemberek bevonásával kísérleteket folytatott a sebészetben használatos cérnák kifejlesztésére is.

Számos felsőfokú jegyzetet, tan- és szakkönyvet írt. Főbb művei: Kártolási munka vizsgálata (1944.), Szabályozás a textiliparban (társszerző, 1965), Szabályozás a textiliparban (szerkesztő, 1967). Sok szakcikket publikált, tudományos munkái idegen nyelven is megjelentek. Sikeres előadásokat tartott és együttműködést alakított ki az Aacheni, a Karl-Marx-Stadti és a Drezdai Műszaki Egyetemmel, a Brünne-i Gyapjúipari Kutató Intézettel, a bécsi Höhere Bundeslehr- und Versuchsanstalt für die Textilindustrie intézménnyel.

Munkássága elején a Textiltechnológusok Egyesületének titkára, majd a Textilipari Műszaki és Tudományos Egyesület (TMTE) alapító tagja volt. Tevékenykedett az egyesület gyapjú szakosztályának vezetésében, hosszú ideig vezette az oktatási bizottságot. Az egyesületben is számos értékes előadást tartott. Eredményes tevékenységét Földes Pál Emlékéremmel ismerték el.

1985-ben váratlanul hunyt el.

A 2000-es években, a főiskolai Kari Tanács döntése értelmében, a Doberdó úti épület előadótermeit a könnyűipari oktatás már elhunyt, iskolateremtő egyéniségeiről nevezték el. Így kapta a – jelenleg Óbudai Egyetem Rejtő Sándor Könnyűipari és Környezetmérnöki Kar – egyik főemeleti nagyterme a *Schmalz József-terem* nevet.

Tisztelettel és hálával emlékeznek munkatársai, tanítványai és a szakma dolgozói Schmalz tanár úrra, a hazai textilipar és szakmai oktatás kiváló személyére.

Köszöntjük a 80 éves Ecker Károlynét

Ecker Károlyné okleveles vegyész-mérnöként a Goldberger Textilnyomógyárban kezdett dolgozni. Kiváló szakmai felkészültségére és jó szervezőképességére gyorsan felfigyeltek. Így került sor fiatalon vezetői kinevezésére, a BUDAPRINT Pamutnyomóipari Vállalat (PNYV) Textilmintagyártó Telepének igazgató-főmérnöke lett. Ez az egység – amely a nagyvállalat

új tervezésű nyomott mintáinak mintavégeit gyártotta a kollekciós anyagok céljára – műszaki színvonalában és szervezetiileg sikeresen fejlődött irányítása alatt.

1975-től a PNYV Textilfestőgyár főmérnökeként tevékenykedett közel két évtizedig. Eredményes tevékenységének köszönhetően az üzem nemzetközileg is elismert pamutipari nyomó-kikészítőgyárrá fejlődött. Számos új technológiát honosítottak meg, így többek között a folyamatos szélesfehérítés, a nagyrapportú darabáru gyártáshoz szükséges síkfilmnyomás, a különleges pigmentnyomási technológiák és számos végkikészítő eljárás bevezetése fűződik munkásságához. A hazai gyártású poliakrilnitril-(Crumeron) szálból előállított campingcikkék nyomottmintás méteráruinak kikészítőüzemi gyártása kidolgozásában is tevékenyen vett részt, munkáját díjjal is elismerték. A BUDAPRINT Pamutnyomóipari Vállalat ágy-nemű termékeinek fejlesztésében és a dunavecsei konfekcionáló egység létrehozásában is eredményesen munkálkodott. A fiatal szakembereket felkarolta, előmenetelüket folyamatosan segítette.

Az 1989-ben, a PNYV termelő tevékenységének leállí-

tásakor létrehozott BUDAPRINT Secotex Textilfestő Rt. óbu-budai gyáranak főmérnöke, majd a szegedi fonodát és szövödét is magában foglaló társaság műszaki igazgatóhelyettese volt 1993-ban történt nyugdíjba vonulásáig.

Rendszeresen tovább képezte magát, a mérnök-közgazdász szakot is elvégezte. Főmérnöki teendőinek ellátása során kiemelten figyelt a költségcsökkentésre, a gyár termékeinek magas minőségi színvonalára ügyelve.

Széleskörű társadalmi munkát végzett a Fővárosi és a Budapest III. kerületi Tanács tagjaként

A TMTE-nek 1962 óta tagja. Számos bel- és külföldi rendezvényen tartott előadást. Több szakkönyv és oktatási jegyzet szerzője, társszerzője, szakcikkét publikálta.

A TMTE textilvegyész és kolorista szakosztályának hosszú ideig vezetőségi tagja volt, jelenleg az ipartörténeti és hagyományvédő szakosztály elnöke. Korábban az egyesület sajtó és propaganda bizottságában is tevékenykedett. A textil- és ruházati-, ill. tisztítóipari ágazat ipar- és technikatörténeti emlékeinek megőrzése területén, a Textilmúzeum Alapítvány kuratóriumi elnökeként is igen aktívan dolgozott. Tevékenysége során az óbudai Textilmúzeum – döntően sikeres pályázatok eredményeként – sorra változatos időszakos kiállításokat rendezett, továbbá az intézmény számos elismerésben részesült.

A TMTE-ben végzett kimagasló munkáját többször ismerték el kitüntetéssel (Kiváló Egyesületi Munkáért, Textilipari Fejlesztésért érem). 2013-ban a gazdasági miniszter Eötvös Loránd elismerő oklevéllel ismerte el munkásságát.

További aktív egyesületi munkát és jó egészséget kívánva, tisztelettel és szeretettel köszöntjük 80. születésnapja alkalmából.

Köszöntjük a 80 éves Pichner Józsefet

Pichner József 1939. január 9-én született. A veszprémi Lovassy László Gimnáziumban érettségizett, finommechanikai műszerész szakmát tanult. A Férfi Fehérneműgyárban (később FÉKON Ruházati Vállalat) varrógépműszerészként kezdett dolgozni. 1966-tól a gyár TMK vezetője, majd beruházási osztályvezetője lett. Közben elvégezte a Budapesti Műszaki Egyetemet, ahol 1969-ben gépészmérnöki, 1978-ban gazdasági mérnöki diplomát szerzett.

1979-től fejlesztési főmérnöként, 1981-től termelési

főmérnöként, 1985-től a vállalat műszaki vezérigazgató-helyetteseként dolgozott. A technológiai fejlesztések mellett épületbővítési és energiaszolgáltatási korszerűsítésekkel is foglalkozott. A vállalat termelőkapacitását növelő pakisztáni és vietnami inggyártó részlegek szervezéséből is kivette a részét. A konfekcióipari eszközök oktatását jegyzet-írással segítette.

A Textilipari Műszaki és Tudományos Egyesületnek 1978 óta tagja, a ruházati szakosztály vezetőségében aktív munkát végzett, a „Ruháipari főmérnöki értekezlet” fórum vezetői teendőit is ellátta.

Tisztelettel köszöntjük 80. születésnapja alkalmából, jó egészséget kívánunk.

Köszöntjük a 80 éves Leiner Elemért

Leiner Elemér 1939. január 30-án született. Gépészmérnöki oklevelet a Budapesti Műszaki Egyetemen szerzett. Magyar Selyemipari Vállalat Szentgotthárdi Selyemszövőgyáranak a privatizáció előtti utolsó igazgatója volt. A korszerű japán szövőgépekkel felszerelt üzemből vezetése alatt igényes drapériákat, fényvédő fűg-

gönyt, nyakkendőszöveteket gyártottak, sőt két osztrák szövőgyárat is elláttak lánchengerekkel.

A Textilipari Műszaki és Tudományos Egyesületnek régóta tagja, a Selyemszakosztályban végzett aktív munkát. A Magyar Textiltechnikában szakcikkeket publikált.

A BME 2013-ban Arany diploma adományozásával ismerte el kiváló mérnöki tevékenységét.

Tisztelettel és jó egészséget kívánva köszöntjük 80. születésnapján!

Elhunyt dr. Zsindely Sándorné Vargha Eleonóra

88 éves korában, február 1-jén távozott el közülünk dr. Zsindely Sándorné Vargha Eleonóra. Mint okleveles vegyész és textilvegyész, a Magyar Selyemipar Vállalat Selyemkikészítőgyárában dolgozott, a vegyi laboratórium vezetőjeként. A BME

Szerveskémia és technológia tanszéke és a Than Károly Könnyűipari Vegyészeti Technikum textilszakos hallgatóinak termelési gyakorlatát mindig ő vezette, tanítványai nagyon hálásak voltak a széleskörű szakmai tapaszt-

alatainak átadásáért. Az üzem műszaki könyvtárában is tevékenykedett. A Magyar Textiltechnika-ban többször publikált, külföldi lapszemléket állított össze.

A Textilipari Műszaki és Tudományos Egyesületnek 1956 óta volt tagja, a textilvegyész és kolorista szakosztályban tevékenykedett. Az utóbbi évtizedekben az egyesület ipartörténeti és hagyományörző szakosztályának munkájában vett részt igen aktívan. Ameddig mozgásában nem volt korlátozott, minden rendezvényen nagy érdeklődéssel jelen volt.

Szeretettel búcsúzunk tőle, emlékét kegyelettel és tisztelettel megőrizzük.